

Sygn. akt I C 2607/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Karol Smaga

Protokolant: Marek Maśniak

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2014 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w K.

przeciwko (...) Publicznemu Szpitalowi (...). W. O. Centrum Medycznego (...) w W.

o zapłatę

I. umarza postępowanie w zakresie żądania o zapłatę odsetek ustawowych do dnia wniesienia sprzeciwu,

II. zasądza od (...) Publicznego Szpitala (...) W. O. Centrum Medycznego (...) w W. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w K. kwotę 18.613,80 złotych (osiemnaście tysięcy sześćset trzynaście złotych osiemdziesiąt groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 października 2013 roku do dnia zapłaty,

III. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

IV. zasądza od (...) Publicznego Szpitala (...) W. O. Centrum Medycznego (...) w W. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w K. kwotę 3.348 (trzy tysiące trzysta czterdzieści osiem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 2607/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 26 czerwca 2013 roku (...) Spółka Akcyjna w K., reprezentowana przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego P. P. (pełnomocnictwo – k. 19), wniosła o zasądzenie do (...) Publicznego Szpitala (...) im. prof. W. (...) w W. na swoją rzecz kwoty 18.613,80 złotych wraz z ustawowymi odsetkami. Ponadto powódka wniosła również o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 16 lipca 2013 Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. nakazał pozwanemu, aby zapłacił na rzecz powódki kwotę 18.613,80 wraz z ustawowymi odsetkami oraz kwotę 2.650 tytułem kosztów procesu albo wniósł w terminie dwóch tygodni sprzeciw.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 14 sierpnia 2013 roku pozwany (...) Publiczny Szpital (...) im. prof. W. (...), zaskarżył nakaz w całości, wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 18.613,80. Ponadto pozwany wniósł o rozłożenie na raty i odstąpienie od obciążania go kosztami sądowymi i kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

Na rozprawie powód cofnął powództwo w zakresie odsetek za okres do dnia wniesienia sprzeciwu.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 czerwca 2012 roku została zawarta pomiędzy (...) Spółką Akcyjną w K. a (...) Publicznym Szpitalem (...) im. prof. W. (...) w W. umowa, której przedmiotem była sprzedaż i dostawa rękawiczek sterylnych, w okresie 24 miesięcy od zawarcia umowy. Towar miał być dostarczany sukcesywnie w oparciu o zamówienia wraz z fakturą VAT. Za dostarczony towar dostawca miał wystawić fakturę. Zapłata należności miała nastąpić w terminie 90 dni od otrzymania faktury i jej zaakceptowania (umowa – k. 13-15). Strony wcześniej współpracowały w oparciu o umowę z 26 kwietnia 2012 roku (umowa – k. 16-18).

(...) Spółka Akcyjna w K. w wykonaniu łączącej ją z (...) Publicznym Szpitalem (...) im. prof. O. (...) w W. umowy dostarczyła wskazanej placówce medycznej zamówiony towar (bezsporne).

Z tego tytułu wystawiła następujące faktury:

1. w dniu 31 stycznia 2013 roku numer (...) na kwotę 7.898,04 złotych,
2. w dniu 28 lutego 2013 roku numer (...) na kwotę 10.715,76 złotych (faktury VAT – k. 5-6).

Pismem z dnia 3 czerwca 2013 roku (...) Spółka Akcyjna w K. wezwała (...) Publiczny Szpital (...) im. prof. W. (...) w W. do zapłaty kwoty 78.781,68 złotych (wezwanie do zapłaty – k. 7).

Powyższy stan faktyczny pozostawał pomiędzy stronami bezsporny i został ustalony przez Sąd w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy, których autentyczność nie była kwestionowana przez strony i nie budziła wątpliwości Sądu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Bezsporne pomiędzy stronami pozostawały okoliczności podnoszone w toku niniejszego postępowania. Pozwany nie kwestionował istnienia wierzytelności powódki i jej wysokości, kwestionował zaś termin płatności, podnosząc, że powód nie wykazał, kiedy dostarczył faktury VAT pozwanemu.

Zgodnie z § 8 ust. 1 umowy z dnia 12 czerwca 2012 roku zapłata należności za dostarczone do zamawiającego każdej z części zamówienia będzie dokonywana na podstawie faktury VAT, w terminie 90 dni od daty otrzymania faktury przez zamawiającego i jej zaakceptowania. Faktura VAT miała być dostarczona razem z towarem i być może tak było, ale powód tej okoliczności nie wykazał, nie przedstawił bowiem dowodu, z którego by wynikało, że dostarczył pozwanemu faktury VAT oraz data doręczenia. Stąd też należy przyjąć, iż wierzytelność stała się wymagalna dopiero w dniu następnym po doręczeniu pozwanemu odpisu pozwu z załącznikami, wśród których znajdowały się faktury VAT, tj. w dniu 30 lipca 2013 roku. W związku z tym odsetki ustawowe należą się od dnia 28 października 2013 roku.

W zakresie odsetek ustawowych do dnia wniesienia sprzeciwu powódka cofnęła powództwo, a pozwany wyraził na to zgodę. Stosownie zaś do treści art. 203 § 1 kpc pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Cofnięcie pozwu jest wyrazem rezygnacji przez powoda z kontynuacji postępowania w tym zakresie. W niniejszej sprawie oświadczenie powódki nie zmierzało do obejścia prawa, ani też nie było sprzeczne z prawem ani z zasadami współzycia społecznego. Cofnięcie przedmiotowe było skutkiem zapłaty przez pozwanego zaległych należności na rzecz powódki. Stosownie do treści art. 355 § 1 kpc Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w punkcie I, II i III wyroku..

Zgodnie z przepisem art. 320 kpc w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Zatem uprawnienie to przysługuje Sądowi nie w sytuacjach wyjątkowych, ale w szczególnie uzasadnionych, tj. takich, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny, spełnienie zasądzonego

świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane straty.

W ocenie Sądu taka wypadek nie zachodzi w niniejszej sprawie. Przeciwno pozwanemu toczy lub toczyło się szereg spraw o zapłatę za sprzedany towar lub wykonaną usługę. Powyższe nie wynika z trudnej sytuacji pozwanego, a raczej z niewłaściwie prowadzonej gospodarki finansowej, czy zarządzania jednostką. Pozwany nie podejmował bowiem żadnych kroków w zakresie zmiany umowy co do terminu płatności, ani też nie występował do powódki o rozłożenie należności na raty, czy też odroczenie terminu płatności. Przyjął taktykę dokonywania płatności, dopiero na skutek wniesionych pozwów. Nadto wskazać należy, iż wykazał się nielojalnym zachowaniem procesowym w stosunku do powoda, z którym pozostaje w stałych stosunkach handlowych. Zgodnie z umową powódka winna była dostarczać faktury VAT wraz z towarem i nie można wykluczyć, że tak było. Nie zadbała jednak o to, aby mieć na to dowód, co pozwany wykorzystał podnosząc zarzut niewymagalności roszczenia, wobec nie wykazania doręczenia faktur VAT.

Z tych względów Sąd nie zastosował dyspozycji art. 320 kpc.

Z powyższych względów Sąd nie zdecydował się również na zastosowanie przepisu art. 102 kpc i obciążył pozwanego w całości kosztami procesu w oparciu o art. 98 kpc. Warunkiem zasądzenia od strony przegrywającej na rzecz przeciwnika kosztów procesu jest zgłoszenie żądania, który w niniejszej sprawie został spełniony, albowiem pełnomocnik powoda w pozwie wniósł o zasądzenie kosztów procesu. W skład kosztów należnych stronie powodowej wchodzi: wynagrodzenie radcy prawnego w kwocie 2.400 złotych (§ 2 w zw. z § 4 w zw. z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu, Dz.U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.), opłata sądowa od pozwu w wysokości 931 złotych (art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych – Dz.U. Nr 167, poz. 1398 z późn. zm.) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych.